

Minä vai me?

PITKÄÄN JATKUNUT EPÄVARMUUS ja poikkeustila ovat heittäneet yhteiskunnassa monenlaisia arvokeskusteluja. Terveys lienee meille kaikille yksi tärkeimmistä asioista, jota haluamme vaalia. On ymmärrettävää, että koronaviruksen uhatessa herää paljon erilaisia tunteita kuten pelkoa ja ärtymystä.

Taistelu epidemiaa vastaan on ollut pitkä. Tällä hetkellä eniten keskustelua herättävät rokotteet, rokotepassi ja kaikki rajoitustoimet, joita yhteiskuntaamme on asetettu.

Varmasti useimmat ovat miettineet itsensä suojaamista ottaessaan rokotteen. Meille terveydenhuollon toimijoille arkea on ajatus toimista, joita teemme suojataksemme muita. Yhteiskunnallista keskustelua seurattessa huomaa, että harva puhuu laumasuojan saavuttamisesta riittävällä rokotekattavuudella.

Rokotepassia on odotettu, mutta vähintään yhtä paljon sitä on kritisoitu. Asia ei luonnollisesti ole mutkaton, koska se on yhteydessä yksilön perustuslaillisiin oikeuksiin. Rokotepassin käyttöönottoa kuitenkin valmistellaan ministeriöiden välisenä yhteistyönä.

Mikäli kansalainen ei pidä koronaa itselle uhkana, voisiko rokotteen ottaa auttaakseen muita? Suhtaudutaisiinko rokotepassiin avoimemmin, jos sen avulla pystytään avaamaan yhteiskunnan toimintoja ja pääsemään lähemmäksi ”vanhaa” normaalia?

Liitossa teimme selkeän linjauksen. Koulutuksiimme voi osallistua, jos henkilö osoittaa saaneensa rokotukset tai tuoreen negatiivisen koronatestituloksen. Haluamme näin varmistaa, että jokainen voi osallistua koulutuksiimme mahdollisimman turvallisesti.

Mielenkiinnolla odotan, miten linjauksemme otetaan vastaan ja millaista palautetta se saa. Samalla seuraamme toisten toimijoiden linjauksia ennen eduskunnan päätöstä koronapassista.

Kun suojellaan kaikkia, suojellaan samalla myös itseä. ■

Jag eller vi?

DEN LÅNGVARIGA OSÄKERHETEN och den exceptionella situationen har gett upphov till många olika värdeiskussioner i samhället. Hälsan är antagligen en av de viktigaste sakerna som vi alla vill värna om. Det är lätt att förstå att coronaviruset väcker många olika känslor, såsom rädsla och irritation.

Kampen mot epidemin har varit lång. För närvarande går debatten het om vaccinerna, vaccinationspasset och alla restriktioner som påförts i vårt samhälle.

De flesta tänker säkert att de skyddar sig själva genom att ta vaccinet. För oss som jobbar inom hälsovården är det vardag att tänka på hur vi kan skydda andra. När jag följer debatten i samhället märker jag att få talar om att uppnå flockimmunitet genom tillräcklig vaccinationstäckning.

Vaccinationspasset är lika efterlängtat som det är kritiserat. Det är givetvis ingen enkel fråga, eftersom den hör samman med individens grundlagsenliga rättigheter. Nu bereds ändå ett vaccinationspass i samarbete mellan ministerierna.

Om man inte ser coronaviruset som ett hot mot sig själv, kan man då tänka sig att ta vaccinet för att hjälpa andra? Skulle vi förhålla oss öppnare till vaccinationspasset om vi med hjälp av det kan öppna upp samhället och komma närmare det ”gamla” normala?

Inom förbundet har vi gjort ett konkret linjeval. Man kan delta i våra utbildningar om man kan visa att man tagit vaccinerna eller om man har ett färskt negativt coronaresultat. På så sätt vill vi säkerställa att alla kan delta i våra utbildningar så tryggt som möjligt.

Jag väntar med spänning på hur vårt linjeval tas emot och vad responsen blir. Samtidigt följer vi vilken linje andra väljer innan riksdagen fattar ett beslut om koronapasset.

Att skydda alla innebär att vi skyddar också oss själva. ■

Kun suojellaan kaikkia, samalla suojellaan myös itseä.

Tiina Mäkinen

puheenjohtaja, Suomen Fysioterapeutit ry
tiina.makinen@suomenfysioterapeutit.fi